

בעניין:

1. תנועת 'אומץ' – אזרחים למען מינהל תקין וצדק חברתי ומשפטי
עמותה רשומה בישראל מס' 580410367

2. סער נתנאל ת.ז. 029002482
מועצת עיריית ירושלים, ככר ספרא 1, ירושלים

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד בעז ארד
מרח' רמב"ן 32, ירושלים 92268
טל: 02-5662211, פקס: 02-5666222

העותרת

- נ ג ד -

1. ראש עיריית ירושלים
לשכת ראש העירייה
ככר ספרא 1 ירושלים.

2. היועץ המשפטי לממשלה
באמצעות פרקליטות המדינה
רח' צלאח א-דין 29, ירושלים

3. משה סויסה
מרח' רחמילבניץ' 98/2 ירושלים

המשיבים

עתירה מינהלית
ובקשה לצו ביניים

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צווים המכוונים אל המשיב 1, להתייצב וליתן טעם, מדוע לא יפרסם החלטתו בעניין השעייתו של משיב 3, ו/או לחלופין מדוע לא יורה על השעיית המשיב 3 לאלתר מעבודתו ותפקידו בעיריית ירושלים (להלן גם: **העירייה**) וזאת מכוח סמכותו לפי סעיף 20(1)(א), לחוק הרשויות המקומיות (משמעת), תשל"ח-1978 (להלן: **"חוק הרשויות המקומיות"**), וכן, מדוע לא יגיש קובלנה, או יורה לעובד העירייה שהסמיכו לכך, להגיש קובלנה כנגד המשיב 3, בגין עבירות משמעת, לכאורה, שעבר המשיב 3, הכל כמפורט בעתירה שלהלן, וזאת מכוח סמכותו לפי סעיפים 10 ו/או 11 לחוק הרשויות המקומיות.

בנוסף, יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו ביניים אשר יאסור על המשיב 3 לעשות כל פעולה במסגרת תפקידו כקצין שירותי כיבוי והצלה בעיריית ירושלים (להלן גם: **שירותי הכבאות**), וכן להימנע מלהיכנס לכל מתחם ו/או חצרים של שירותי הכבאות בירושלים, עד סיום ההליכים בעתירה זו.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיב 1, באופן אישי, בהוצאות עתירה זו.

ואלה נימוקי העתירה:

הצדדים לעתירה:

1. העותרת 1 הינה עמותה רשומה בישראל, שבין מטרותיה מאבק בנגע השחיתות בגופי השלטון והמינהל הציבורי. העותר 2 הנו חבר מועצת עיריית ירושלים.
2. המשיב 1 הינו ראש עיריית ירושלים, והוא מוסמך, מכוח סעיף 11 לחוק הרשויות המקומיות, להגיש קובלנה על עבירת משמעת שעבר עובד העירייה.
3. המשיב 2 מוסמך, מכוח סעיף 11 לחוק הרשויות המקומיות, להגיש קובלנה על עבירת משמעת שעבר עובד העירייה. היועץ המשפטי לעירייה הודיע למשיב 1, כמפורט בעתירה להלן, כי אם לא יורה על הגשת קובלנה משמעתית נגד המשיב 3, יפנה הוא למשיב 2 ויבקש כי יפעל על-פי סמכותו האמורה ויגיש הקובלנה, לפיכך ומאחר שלתוצאות עתירה זו תהיה השלכה על שאלת הפעלת סמכותו של המשיב 2, וכן מפאת חשיבותו הציבורית של נושא העתירה, צורף משיב 2 כמשיב בעתירה, אף שלא מתבקש כל צו המכוון כלפיו.
4. המשיב 3 הינו עובד העירייה, ושימש עד לאחרונה בתפקיד מפקד שירותי הכבאות. כיום הוא משמש קצין מבצעים בשירותי הכבאות.

השעיה בשל חקירה פלילית נגד המשיב 3 בחשד לעבירות שונות, מרמה והפרת אמונים

5. בחודש דצמבר 2007 הגיע לעותרת מידע אודות עבירות לכאורה שבוצעו ע"י המשיב 3. העותרת החלה בבדיקת המידע.
 6. בסוף חודש דצמבר 2007 פנתה העותרת באמצעות בא כוחה לפרקליטות מחוז ירושלים, והודיעה כי בידיה מידע מפליל כנגד המשיב 3. בעקבות פנייה זו נוצר קשר בין העותרת למשטרת ישראל והעותרת העבירה למשטרה מידע המעלה חשד לכאורה נגד משיב 3, בדבר ביצוע עבירות פליליות חמורות, לרבות תשלום סכום כסף גדול, לעובד העירייה בשם רחמים תשרה (להלן: **תשרה**), תמורת הסתלקותו של תשרה מכוונתו להתמודד על תפקיד מפקד שירותי הכבאות וההצלה בירושלים (להלן: **התפקיד**).
 7. לאחר שהעותרת העבירה המידע למשטרה כאמור, נתבקשה העותרת, ע"י משטרת ישראל, שלא לפרסם דבר קיומה של החקירה הפלילית, אשר נוהלה באופן סמוי.
 8. לאחר שחקירת המשטרה התארכה עד אין קץ, הודיעה העותרת סמוך לפני ה- 18.6.08 למשטרה, כי בכוונתה לפרסם חלק מן המידע אשר העבירה למשטרה, וזאת על מנת להביא לידיעת הציבור את העבירות המיוחסות למשיב 3. ביום 18.6.08 פנתה העותרת למנכ"ל עיריית ירושלים, במכתב בא כוחה, בו צוינו פרטים על העבירות לכאורה בגינן נפתחה החקירה הפלילית נגד המשיב 3. במכתב זה דרשה העותרת ממנכ"ל עיריית ירושלים להורות על השעייתו של המשיב 3 מעבודתו בעיריית ירושלים.
- העתק מכתב העותרת למנכ"ל העירייה מיום 18.6.08 מצורף לעתירה זו ומסומן א'.

9. ביום 30.6.08, בעת דיון בבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, בערעור שהגישו הסתדרות העובדים הכללית החדשה והסתדרות המעו"ף במרחב ירושלים, נגד פסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה בירושלים, מיום 3.4.08, בתיק סק 20/07, בו נקבע כי מינויו של המשיב 3 לתפקיד בטל, שכן המכרז בו נבחר לתפקיד – בטל, התייצב באולם בית הדין ראש העירייה, הוא המשיב 1, וביקש את רשות הדיבור. בדבריו הפליג בשבחיו של המשיב 3. בסיום דברי המשיב 1 ביקש ב"כ העותרים את רשות הדיבור, וציין כי לעיריית ירושלים נמסר מידע בדבר חשד כבד לעבירות על טוהר המידע, שנעברו, לכאורה, ע"י המשיב 3, וכי המשיב 1 מתעלם מהתנהלותו הבעייתית של המשיב 3. באותו יום, ה- 30.6.08, שיגרה העותרת באמצעות בא כוחה מכתבים למשיבים 1 ו-2.
- העתקים של מכתבי העותרת 1 למשיבים 1 ו-2 מיום 30.6.08, מצורפים לעתירה זו, ומסומנים ב-'ג', בהתאמה.
10. ביום 6.8.08, הודיעה משטרת ישראל לעיריית ירושלים כי בעניינו של המשיב 3, מתנהלות שתי חקירות, בגין עבירות שוחד. החקירות בתיקים הנ"ל, שמספריהם פלא 84774/07, 365409/07, התנהלו במיפלג התשאול בימ"ר מחוז ירושלים.
11. ביום 13.8.08, נעצר המשיב 3 ע"י המשטרה. הוא הובא בפני שופט ושחרר באותו יום, בתנאים מגבילים, לרבות הרחקתו ממקום עבודתו למשך 14 יום, קרי עד ליום 27.8.08. בית משפט השלום בירושלים האריך מאז את תוקף התנאים בהם שוחרר המשיב בערובה, ולאחרונה הוארך תוקפם, לרבות תוקף הצו לפיו הורחק המשיב 3 כאמור, ביום 15.9.08 או בסמוך לכך, למשך שלושה שבועות נוספים.
12. בעקבות מעצרו של המשיב 3, הודיעה התובעת של ביה"ד למשמעת של עיריית ירושלים, עוה"ד ברברה צור (להלן: **התובעת או צור**) למשיב 1, כי עליו לקיים שימוע למשיב 3, טרם קבלת החלטה בדבר השעייתו מעבודתו.
13. סעיף 20(1)(א) לחוק הרשויות המקומיות קובע:

"20(1)(א). בכפוף להוראות חוק זה יחולו הוראות חוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג-1963 (להלן – חוק המשמעת), למעט סעיפים 19 עד 30, על עובדי הרשויות המקומיות, על חברי בית הדין ועל ההליכים בבית הדין, וסמכויות בית הדין יהיו כסמכויות בית הדין למשמעת לפי חוק המשמעת, הכל בשינויים ובתיאומים שיקבע שר הפנים באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת ובשינויים אלה:

(1) במקום האמור בסעיף 47(א), (א1), (ב), (ה) ו-(ה1) בחוק המשמעת, לענין סמכות ראש הרשות המקומית ובית הדין להשעות עובד שהחלה נגדו חקירה פלילית, או שהוגש נגדו כתב אישום, יחולו הוראות אלה:

(א) החלה חקירה פלילית של המשטרה נגד עובד רשות מקומית, בעבירה שמפאת חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי להמשיך לשמש בתפקידו, ראשי ראש הרשות המקומית, לאחר שהתייעץ עם היועץ המשפטי של הרשות המקומית, להשעות את העובד לתקופה שלא תעלה על 45 ימים; בית הדין ראשי להורות על הארכת תקופת ההשעה, לפי בקשת ראש הרשות המקומית,

לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על שישה חודשים."

14. המשיב 3 שימש עד לאחרונה, וליתר דיוק עד לביטול מינויו, ביום 3.4.08, בפסק דינו של ביה"ד האזורי לעבודה בירושלים, בתיק סק 20/07 הנזכר לעיל, מפקד שירותי הכבאות וההצלה בעירית ירושלים. כיום הוא משמש קצין מבצעים בשירותי הכבאות וההצלה בירושלים. נגד המשיב 3 מתנהלות חקירות פליליות בחשד לביצוע עבירה של מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), ובחשד לעבירות נוספות.
15. סעיף 291 לחוק העונשין קובע: **"נותן השוחד דינו כדין לוקח השוחד, אלא שהעונש שהנותן צפוי לו הוא מחצית הענש האמור בסעיף 290"**.
16. ביום 24.8.08, נערך שימוע למשיב 3, בפני ראש מינהל כ"א בעירית ירושלים, מר חיים גבאי. בדיון נכחו, מלבד המשיב 3 ובא כוחו, גם מנכ"ל העירייה, מר יאיר מעין והממונה על מינהל כ"א בעירייה. סמוך לאחר השימוע, פנתה צור למשיב 1, בחוות דעת משפטית מיום 24.8.08, בה המליצה על השעייתו של המשיב 1, זאת בשל חומרתה של העבירה נשוא החקירה הפלילית נגדו. העתק צילומי של מכתב צור למשיב 1 מצורף לעתירה זו **ומסומן ד'**.
17. סמוך לאחר שהתקבלה המלצת צור אצל המשיב 1, ביקר מנכ"ל עירית ירושלים, מר יאיר מעין, ביום 28.8.08, בתחנת הכיבוי בגבעת מרדכי בירושלים, ובישר לראשי המדורים שם כי אין בכוונת המשיב 1 להשעות את המשיב 3. דבריו אלה של מנכ"ל העירייה נאמרו לבעלי תפקידים בכירים בשירותי הכבאות בירושלים, עוד בטרם ניתנה או פורסמה החלטתו של המשיב 1 בעניין השעייתו של המשיב 3, לאחר השימוע שנערך לו כאמור.
18. משנודעו לעותרת 1 הדברים שנאמרו ע"י מנכ"ל העירייה כאמור, מיהרה ופנתה בו ביום ליועץ המשפטי לעירייה, במכתב בא כוחה מיום 28.8.08, בו דרשה לדעת אם ניתנה המלצה התובעת כאמור ואם התקבלה החלטה ע"י המשיב 1.
- העתק של מכתב ב"כ העותרת 1 מיום 28.08.08 מצורף לעתירה זו **ומסומן ה'**.
19. עוד נודע לעותרים כי בסמוך למועד ביקורו זה של מנכ"ל העירייה בתחנת הכיבוי בגבעת מרדכי, הוזהרו כבאים העובדים בתחנת הכיבוי בגבעת מרדכי, ע"י מזכירתו האישית של המשיב 3, הגברת זקן, כי המשיב 3 עוד יחזור לתחנה ו"יסגור את החשבון" עם אלה ששמחו שמחה מוקדמת על מעצרו. לעותרים נודע כי גב' זקן נחקרה במטרה בקשר לדבריה אלה.
20. מנכ"ל העירייה, מר יאיר מעין, הנחה את התובעת שלא להפיץ עותק מחוות דעתה לאיש, לרבות לחברי מועצת העיר, מבקרת העירייה או היועץ המשפטי לעירייה. זאת, על אף הנוהג הקיים עד להנחיית המנכ"ל האמורה, כי עותק מחוות דעת התובעת מועבר למנכ"ל העירייה, לראש מינהל משאבי אנוש, ליועמ"ש לעירייה, למבקרת העירייה ולראש המינהל או מנהל האגף הרלוונטי.
21. ביום 28.8.08, פנה העותר 2 אל היועץ המשפטי לעירייה, בדרישה לקבל עותק מהמלצת התובעת למשיב 1, בעניין השעייתו של המשיב 3.
- העתק של מכתב העותר 2 (בדוא"ל) ליועמ"ש לעירייה מיום 28.8.08 מצורף לעתירה זו **ומסומן ו'**.

22. על פי חוות דעת היועץ המשפטי לעירייה מיום 9.9.08, הומצאה חוות דעת התובעת לעותר 2. העתק של חוות דעת היועץ המשפטי לעירייה הנ"ל מצורף לעתירה זו כחלק הימנה ומסומן ז'.

23. פרקליטות המדינה פנתה לתובעת, במכתב עו"ד אירית באומהורן, מיום 11.9.08. במכתבה זה, ציינה עו"ד באומהורן, כי חומר החקירה שנאסף נגד המשיב 3 מעלה כי יש בסיס של ממש לחשד לביצוע עבירה, וכי חקירת המשטרה אף התרחבה לעבירות של קבלת דבר במרמה והפרת אמונים. במכתבה המליצה עו"ד באומהורן, כי תישקל השעיית המשיב 3, וציינה כי חזרתו של המשיב 3 לעבודתו עלולה לפגוע בחקירת המשטרה.

העתק מכתב עו"ד באומהורן מיום 11.9.08, מצורף לעתירה זו ומסומן ח'.

24. העותרים יטענו כי, המשיב 1 מעכב ביודעין ובמכוון את החלטתו בעניין השעייתו של המשיב 3, וזאת חרף המלצת התובעת ובניגוד להוראת סעיף 120(1) (א) לחוק הרשויות המקומיות, המורה אותו להחליט בעניין זה.

השעייה בשל איום על פרקליטה במהלך דיון בבית-משפט

25. ביום 1.1.08 התקיים בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים, בפני כבוד השופט שדיאור ונציגי הציבור ה"ה פוסט וחיימוביץ', דיון בתובענה שהוגשה ע"י הסתדרות המעו"ף ואח' נגד עיריית ירושלים, מדינת ישראל ואח' (סק 20/07, הנ"ל). במהלך הדיון קמה עו"ד כוכבית נצח דולב, פרקליטה בכירה בפרקליטות מחוז ירושלים, אשר ייצגה בדיון את המדינה ואת נציבות כבאות והצלה ארצית, והודיעה לביה"ד כי המשיב 3 אמר לה: "אלוקים ישלם לך". לדבריה, מלים אלו נאמרו ע"י המשיב 3, לאחר שהמשיב 3 כינה את הפרקליטות ועורכי הדין שבפרקליטות בכינוי "מאפיה", ולאחר שמשיב 3 אמר לה, ברומזו לכך שהממונה עליה בפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי) היא רעייתו של היועץ המשפטי לעירייה, עו"ד י. חביליו, כי "הגב' חביליו תקדם אותך". דברים חמורים אלה נאמרו ע"י המשיב 3, עובד ציבור בכיר בעיריית ירושלים, ששימש אז בתפקיד המקביל למנהל אגף בעירייה.

26. מיד לאחר אמירת הדברים האלה ע"י משיב 3, הורה בית הדין למשיב 3 לעזוב את אולם המשפטים. בצאתו הודה המשיב 3 באמירת הדברים, אלא שבנסותו להתחכם, הוסיף ואמר באוזני כל הנוכחים באולם: "אני לא אמרתי את זה לך". הוא לא הבהיר למי אמנם נאמרו הדברים.

העתק של עמודים 37 - 42 מתוך פרוטוקול הדיון בביה"ד האזורי לעבודה בירושלים, מיום 1.1.08, בתיק סק 20/07, מצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן ט'.

27. דבריו הנ"ל של המשיב 3, עולים כדי איומים, כמשמעו בסעיף 192 לחוק העונשין. בשל חשיבות העניין, נביא את נוסח סעיף 192 כלשונו:

"192. המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו,

בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או

להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים."

השעייה בגין תקיפה מילולית חמורה שתקף משיב 3 את העותר 2

28. ביום 8.4.08 התכנסה ועדת הכספים של עיריית ירושלים באולם מועצת העיר. במקום נכח אותה העת העותר 2, במסגרת תפקידו, שם נתקל באקראי במשיב 3, במבואת האולם, מחוץ לאולם הישיבות.

29. בראות המשיב 3 את העותר, החל לקללו ולגדפו, ובין היתר קרא לו בכינויים, כגון: "שקרן", "בן-זונה", "זבל" "מניאק", "חתיכת הומיו". אם לא די בכך, המשיב 3 אף התקרב אל העותר 2 עד למרחק של סנטימטרים ספורים מגופו, בצורה מאיימת, תוך שהוא ממשיך בגידופיו ונאצותיו.

30. יודגש, כי במקום האירוע, קרי, מבואת אולם המועצה, נכחו אנשים רבים, שהיו עדים לאירוע.

31. התקיפה המילולית הגסה שתקף המשיב 3 את העותר 2 כאמור, ואשר רק תודות לאלה אשר התערבו והרחיקו את המשיב 3 מן העותר 2, לא נסתיימה בתקיפה פיסית ממש, באה על-רקע פעילותו הרצופה והנחושה של העותר 2 כנגד גילויים של שחיתות וסיאוב בשירותי הכבאות וההצלה בעיריית ירושלים, תחת פיקודו של המשיב 3. מטרתה של התקיפה הייתה להפחיד ולהרתיע את העותר 2 מלהמשיך ולמלא את תפקידו וחובותיו כאיש ציבור וכחבר מועצת העיר.

32. במעשיו המתוארים לעיל, ביצע המשיב 3 עבירות משמעת כמשמעו בסעיף 9 לחוק הרשויות המקומיות (משמעת), תשל"ח-1978. סעיף 9 הנ"ל, מונה את עבירות המשמעת של עובדי רשות מקומית, ובין היתר קובע כך, בס"ק 3 שבו:

"(3) התנהג התנהגות שאינה הולמת את תפקידו כעובד הרשות המקומית או התנהג

התנהגות העלולה לפגוע בתדמיתה או בשמה הטוב של הרשות המקומית".

33. עוד יטענו העותרים, כי התנהגותו של המשיב 3, כמתואר בעתירה זו, מהווה ניסיון לאיים ולהטיל מורא על מי שמבצעים את עבודתם מתוקף היותם עובדי ציבור ונאמני הציבור. בנוסף, אירועים אלה עולים כדי "העלבת עובד ציבור" כמשמעו בסעיף 288 לחוק העונשין. בשל חשיבות הדברים, נביא את נוסח סעיף 288 כלשונו:

"288. המעליב בתנועות, במילים או במעשים, עובד הציבור, או דיין או פקיד של בית דין

דתי או חבר ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, כשהם ממלאים

תפקידם או בנוגע למילוי תפקידם, דינו- מאסר ששה חודשים".

34. אין כל ספק כי התנהגותו של המשיב 3, המתוארת דלעיל, הינה התנהגות שאינה הולמת את תפקידו כעובד העירייה, זאת ועוד, עלולה היא לפגוע בתדמיתה ובשמה הטוב של הרשות המקומית. יתרה מכך, התנהגותו של המשיב 3 עולה אף כדי עבירות פליליות ממש, ולכן פשיטא היא כי מעשיו מהווים עבירת משמעת, כמשמעו בחוק הרשויות המקומיות (משמעת).

35. כפי שקובע ס' 11 לחוק הרשויות המקומיות (משמעת), המוסמכים להגיש קובלנה על עבירת משמעת שעבר עובד הרשות המקומית, הינם ראש רשות מקומית או מי שהוא הסמיך לכך, או היועץ המשפטי לממשלה.

מיצוי הליכים

36. העותרת 1 פנתה למשיב 1 וכן למנכ"ל העירייה, במכתב בא כוחה מיום 2.1.08, בדרישה לנקיטת הליך משמעתי נגד המשיב 3, בגין התנהגותו בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים בדיון מיום 1.1.08, כמתואר לעיל. המשיב 1 נדרש להגיש קובלנה נגד המשיב 3, ולהשעות את המשיב 3 ממשרתו (אז) כמפקד שירותי כבאות והצלה בעיריית ירושלים. פניתה של העותרת 1 לא זכתה לכל התייחסות עניינית מאז.

העתק מכתב ב"כ העותרת 1 מיום 2.1.08 מצורף לעתירה זו כחלק הימנה **ומסומן י'**.

37. במקביל, פנתה העותרת 1 למשיב 2, במכתב בא כוחה מיום 3.1.08, ובו ביקשה ל הורות על פתיחת חקירה פלילית נגד המשיב 3, בגין דברי האיום שהשמיע נגד פרקליטה מפרקליטות המדינה, בעת שמילאה תפקידה בייצוג המדינה בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים, כאמור. כן נתבקש להשעות את המשיב 3 מכל מישרה ברות הציבורי, עד תום החקירה הפלילית האמורה.

העתק מכתב ב"כ העותרת 1 ליועץ המשפטי לממשלה מיום 3.1.08 מצורף לעתירה זו כחלק הימנה **ומסומן יא'**.

38. ביום 29.1.08 שבה העותרת 1 ופנתה למשיב 1, במכתב ב"כ, לאחר שפנייתה הנ"ל מיום 2.1.08 לא זכתה למענה.

העתק מכתב ב"כ העותרת 1 למשיב 1 מיום 29.1.08 מצורף לעתירה זו **ומסומן יב'**.

39. המשיב 1 השיב לעותרת 1 ב מכתב מנהלת לשכתו מיום 12.2.08, בו צוין כי "הנושא סבוך". עוד נאמר שם כי מנכ"ל העירייה החל ללמוד את הנושא המורכב וממתין לקבלת אינפורמציה..."

העתק מכתב מנהלת לשכת המשיב 1 מיום 12.2.08 מצורף לעתירה זו **ומסומן יג'**.

40. ביום 20.3.08 שיגרה מנהלת תחום משמעת בפרקליטות המדינה, עו"ד ר. לוי גולדברג, מכתב למשיב 1, בו הודיעה לו כי פרקליט המדינה מבקש כי ישקול הגשת קובלנה משמעטית נגד המשיב 3.

העתק מכתב ה של עו"ד לוי-גולדברג מיום 20.3.08 מצורף לעתירה זו **ומסומן יד'**.

41. משיב 1 לא טרח מעולם, ככל הידוע לעותרים, להשיב לפניית פרקליט המדינה, כאמור.

42. ביום 10.4.08 פנה העותר 2 למנכ"ל העירייה וכן ליועץ המשפטי לעירייה ולראש מינהל משאבי אנוש בעירייה, בדרישה להעמיד את המשיב 3 לדיון משמעתי בשל התקפתו החמורה, כמתואר בעתירה זו לעיל.

העתק מכתב העותר 2 מיום 10.4.08 מצורף לעתירה זו **ומסומן ט"ו**.

43. ביום 4.5.08 פנה היועץ המשפטי לעירייה במכתב למשיב 1, למנכ"ל העירייה ולראש מינהל משאבי אנוש בעירייה, בדרישה כי יגישו קובלנה משמעטית נגד משיב 3, בגין האמור בתלונתו של העותר 2 וכן בגין התנהגותו של המשיב 3 בבית הדין האזורי לעבודה, כמתואר לעיל. במכתבו זה התריע

היועץ המשפטי לעירייה כי אם לא יגישו הנ"ל קובלנה נגד המשיב 3, ייאלץ לפנות למשיב 2 על מנת שהוא ישקול הגשת קובלנה על פי הסמכות הנתונה לו בחוק.

העתק מכתב היועץ המשפטי לעירייה מיום 4.5.08 מצורף לעתירה זו **ומסומן ט"ז**.

44. ביום 19.5.08 שב היועץ המשפטי לעירייה ופנה אל ראש מינהל משאבי אנוש בעירייה, במכתב שהעתקו מוען גם למנכ"ל העירייה, וביקש תשובה למכתבו הנ"ל מיום 4.5.08. תשובת ראש מינהל מש' אנוש ניתנה ביום 26.5.08, ובה נאמר, בהתייחס להגשת קובלנה נגד משיב 3, כי החליט להזמין אליו את הנוגעים בדבר לבירור. עד עצם היום הזה לא נעשה דבר ע"י המשיב 1, או על ידי מי מן הכפופים לו, כדי לקדם בירור נושא הגשת קובלנה משמעתית נגד המשיב 3, בעניינים הנ"ל, למרות הזמן הרב שחלף.

העתק מכתבו של ראש מינהל משאבי אנוש, מר ח. גבאי, מיום 26.5.08, מצורף לעתירה זו, **ומסומן י"ז**.

45. העותרים פנו למשיב 1, וכן למנכ"ל העירייה, בדרישה כי יינקטו הליכים משמעתיים נגד המשיב 3 – ראה נספחים א ו-ב לעיל, אך לא נענו כלל. יתרה מכך, גם המלצתה של התובעת למשיב 1 להשעות את המשיב 3 זכתה להתעלמות מוחלטת מצד משיב 1. יתרה מכך, כאמור לעיל, מנכ"ל העירייה הכריז, בשם המשיב 1, כי אין בכוונת באחרון להשעות את המשיב 3.

עילות ההתערבות והסעדים המבוקשים

46. העותרים יטענו כי המשיב 1 גילה זלזול מופגן בדרישותיהם לברר את התלונות נגד משיב 3 בעניינים שפורטו לעיל, ואף התעלם התעלמות בוטה ומופגנת מפניית פרקליט המדינה, כמפורט לעיל. המשיב 3 התעלם ומוסיף להתעלם מחובתו לשקול הגשת קובלנה משמעתית נגד המשיב 3 בגין בעניינים הנ"ל בהם התבקש לשקול זאת, ואף לא טרח לערוך בירור כלשהו או לזמן את המשיב 3 לשימוע.

47. לא זו אף זו, המשיב 1, בודעו את התנהגותו של המשיב 3 בעניינים שתוארו לעיל, טרח והתייצב בבית הדין הארצי לעבודה, בדיון ביום 30.6.08, והעיד מיוזמתו "עדות אופיי" בשבחו של המשיב 3, בהעלימו בידועין מבית הדין הנכבד את העובדות הנוגעות לתלונות האמורות ולדרישות לקיים הליך משמעתני נגדו, לרבות דרישת פרקליט המדינה כי המשיב 1 ישקול הגשת קובלנה משמעתית כאמור.

48. העותרים יוסיפו ויטענו כי המשיב 1 מתחמק מהפעלת סמכותו החוקית לנקוט הליכי משמעת נגד משיב 3 בחוסר סבירות קיצוני ומתוך שיקולים זרים. עיקרם של שיקולים זרים אלה, העומדים בבסיס סירובו של המשיב 1 לנקוט הליך כלשהו נגד משיב 3, בכך שהמשיב 3 קרא את בית הכנסת שניבנה ללא היתר כדין ובניגוד לחוק בתחנת הכיבוי בגבעת מרדכי על שם נכדו הפעוט של המשיב 1, אשר נפטר בנסיבות טראגיות. המשיב 1, שבחר להתעלם מן הפסול שבשימוש במיבנה שבבעלות העירייה להנצחת נכדו ז"ל של ראש העירייה, חש עצמו, לפי אמונתם של העותרים, כמי שחב טובה למשיב 3, ותחושת חובה זו שיבשה את שיקול דעתו והביאתהו לעצום עיניו מראות את התנהגותו האלימה והעבריינית של משיב 3. בנסיבות אלו, לטענת העותרים, שיקולו של המשיב 1 בהימנעו מנקיטת הליכי משמעת נגד משיב 3, ובמחדלו המתמשך מהפעלת סמכותו

כדין להעמדתו של משיב 3 לדין משמעתי, הינם שיקולים זרים, ולחלופין בלתי סבירים באופן קיצוני, היורד לשורשם של דברים, ומצדיק התערבותו של בית משפט נכבד זה.

49. פרופסור יצחק זמיר מציין בספרו **הסמכות המינהלית** (כרך א) [4], בעמ' 225, כי לעתים מתפרשת סמכות שלשונה היא סמכות רשות כסמכות חובה:

"...אף שיתכן כי לשון של רשות תתפרש כלשון של חובה, או להיפך, בדרך כלל אין הסמכות משנה את עורה; אלא שבית המשפט קובע כי על אף לשון של רשות, בנסיבות מסויימות חובה על הרשות המינהלית להפעיל את סמכותה. הדגש הוא על נסיבות המקרה ולא על אופי הסמכות. וכך אמר הנשיא שמגר:

"יש נסיבות שבהן עולה המסקנה – גם לגבי סמכות שבשיקול-דעת – כי הימנעות מהפעלת הסמכות היא בלתי סבירה במידה היורדת לשורשו של עניין... סמכות הרשות הופכת לסמכות שבחובה כאשר הנסיבות העובדתיות הן כאלה שערכי היסוד של השיטה החוקתית והמשפטית שלנו הופכים את אי-הפעלתה של הסמכות לבלתי סבירה באופן היורד לשורשו של עניין".

50. כמו-כן, יפים לענייננו דברים שכתב השופט מ' חשין בע"פ 1152/91 סיקסיק נ' מדינת ישראל: "כך, למשל, יש ש'רשאי' בחוק פלוני יחייב את בעל הסמכות בכל מקרה – על-פי מטרת המחוקק באותו חוק – לא אך לשקול בדעתו – והיא חובה המוטלת עליו בלאו הכי – אלא אף להעניק לזכאי את שהוא מבקש... אותה תיבה 'רשאי' – בהיותה מוסבת על בית-משפט (הוא הדין, כעיקרון, ברשות מינהל) – אינה אלא רשאי במובן מוסמך, בעל סמכות וכוח (סוג הזכות השלישי בטבלת הופלד)...". (עמוד 30 לפסק הדין).

51. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לצוות כמבוקש בפתח עתירה זו.

בעז ארד, עו"ד

ב"כ העותרים